

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 15Csp/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318202569
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Jančíková
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8318202569.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Janou Jančíkovou v spore žalobcu: Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 313 408 90, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: W. L., C.. XX.XX.XXXX, S. Š. XXXX/XX, XXX XX O. v právnej veci o zaplatenie sumy 867,95 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 361,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 361,12 eur od 27.7.2015 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa XX.X.XXXX podal na tunajšom súde žalobu, ktorou žiadal, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu dlžnú istinu vo výške 867,95 eur, úroky vo výške 128,63 eur, úroky vo výške 722,77 eur, úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 867,95 eur vo výške 25, % p. a. zo sumy 867,95 eur od 01.04.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 867,95 eur od 01.04.2018 do zaplatenia, poplatky vo výške 39,61 eur a na náhradu trov konania.

2. Podanie žaloby žalobca odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na jej základe poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 1.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy, výška každej splátky, vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru je zrejmá z Predpisu splátok.

Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný v dobe od uzatvorenia zmluvy splatil svoj záväzok len čiastočne. Do XX.X.XXXX, z ktorého dňa je vystavený výpis z úverového účtu, žalovaný na istinu zaplatil 132,05 eur, na úroky sumu 407,23 eur a na poplatky sumu 99,60 eur, pričom po tomto dátume žalovaný už žiadne úhrady nezrealizoval. Žalobca pred zosplatením úveru aplikoval postup podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V upoznení, ktoré žalobca žalovanému zaslal, bol žalovaný oboznámený s tým, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Keďže žalovaný úhradu pohľadávky nevykonal v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný.

Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanému pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená podľa ust. § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. V súlade s

obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi úroky v sadzbe 25,5% ročne. V zmysle obchodných podmienok v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Žalobca si tiež uplatnil úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne v súlade s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Dátum začatia úročenia percentom z dlžnej sumy od XX.XX.XXXX je daný dňom nasledujúcim po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa XX.XX.XXXX, pretože do tohto dňa si žalobca uplatňuje úroky vyčíslením a nie percentuálnym vyjadrením.

Žalobca si voči žalovanému uplatňuje aj nárok na príslušenstvo pohľadávky a to poplatky v zmysle Sadzobníka, ktorá je vo výške 39,61 eur, ktoré sú podrobne špecifikované v Aktuálnom stave úveru zo dňa XX.XX.XXXX. Predmetné poplatky boli žalobcom vynaložené na účely predchádzania súdneho sporu.

3. Na preukázanie skutočností tvrdných v žalobe žalobca predložil Špecifikáciu úrokov do predčasného zosplatnenia úveru, Aktuálny stav úveru ku dňu XX.XX.XXXX, Podací hárok č. K. zo dňa podania XX.X.XXXX, Podací hárok č. K. zo dňa podania XX.X.XXXX, Obchodné podmienky pre úver - dostupná pôžička účinné od XX.XX.XXXX, Predpis splátok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, Sadzobník poplatkov platný od X.X.XXXX, Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa XX.X.XXXX, Všeobecné obchodné podmienky účinné od XX.XX.XXXX, Výpis z úverového účtu vytlačený dňa XX.XX.XXXX, Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluva o úvere - dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX.

4. Podľa ust. § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd doručoval žalovanému žalobu s prílohami, poučenie o procesných právach a povinnostiach, uznesenie - výzva na vyjadrenie k žalobe, ktoré si žalovaný prevzal dňa X.XX.XXXX. Žalovaný sa v danej právnej veci nevyjadril, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel a ani nerozporoval obsah listín predložených žalobcom.

5. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa alebo, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. V danom prípade je predmetom konania zaplataenie sumy 867,95 eur s príslušenstvom. S poukazom k vyššie uvedenému súd dňa X.XX.XXXX v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 CSP vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu od X.XX.XXXX do X.XX.XXXX.

9. Súd zisťoval skutkový stav oboznámením sa s obsahom žaloby spolu s prílohami žaloby, s obsahom výpisu z výpočtu RPMN pre spotrebiteľský úver a zistil tento skutkový stav:

Skutkový stav:

10. Žalobca ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o úvere - dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000,- eur. Výška úrokovej sadzby v zmluve bola 25,50%. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 72 mesačných splátkach vo výške 28,- eur. Dátum prvej platby bol do 09.05.2013, dátum každej ďalšej platby k 9. dňu v mesiaci s dátumom konečnej splatnosti úveru XX.XX.XXXX. Výška RPMN žalobcu bola 28,70%. Celková výška nákladov bola v zmluve uvedená sumou 896,56 eur.

11. Podľa článku 2 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička odseku 2.1 klient navrhuje uzatvorenie zmluvy podľa ustanovenia § 497 a nasl. ObZ. Na uzatvorenie zmluvy nie je právny nárok. Ak banka odmietne uzatvorenie zmluvy s klientom na základe overenia v príslušných databázach s cieľom posúdenia jeho schopnosti splácať úver, informuje klienta o výsledku tohto nahliadnutia a oznámi mu informácie o použitej databáze.

Podľa článku 2 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička odseku 2.2 klient podá návrh na uzatvorenie zmluvy tak, že na pretlačnom formulári banky vyplní prvú a druhú časť formulára zmluvy, uvedie svoje osobné údaje, ako aj maximálnu požadovanú výšku úveru a formulár vlastnoručne podpíše pred zamestnancom obchodného miesta banky. Súčasťou návrhu klienta sú všetky podmienky v zmysle OP a Oboznámenia o RPMN. Banka má právo návrh akceptovať alebo odmietnuť, ak banka po vyhodnotení bonity klienta upraví požadovanú výšku úveru, výšku úrokovej sadzby alebo dĺžku doby splácania úveru tak, že to neodporuje návrhu klienta, považuje sa to za akceptáciu návrhu. Banka svoje rozhodnutie o prijatí alebo úprave výšky úveru, úprave výšky úrokovej sadzby, predĺžení doby splácania úveru alebo o neprijatí návrhu klientovi oznámi. Oznámenie banky vykoná najmä telefonicky na telefónne číslo uvedené v návrhu, ak klient nie je nezastihnutý, písomné oznámenie mu bude doručená v zmysle článku 8 OP.

Podľa článku 2 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička odseku 2.2 zmluva je uzatvorená a nadobúda platnosť doručením jej akceptácie zo strany banky klientovi. Zmluva nadobúda účinnosť čerpaním úveru podľa článku 3 OP.

Podľa článku 5 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička odseku 5.3 splátky sú splatné dňom uvedeným v zmluve, pričom platí, že sú splatené okamihom ich pripísania na účet banky. Klient platí splátku v zmluvne dohodnutej výške. V prípade, ak Klient zašle sumu splátky presahujúcu zmluvnú splátku bez toho, aby informoval banku a dohodol sa s ňou o skutočnostiach v zmysle bodu 6.1. týchto OP, takéto konanie sa považuje za predplatenú splátku, a nie za čiastočné alebo úplne predčasné splatenie

Podľa článku 5 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička odseku 5.6 pôžička platby od Klienta sa voči pohľadávke banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] poplatky podľa Sadzobníka poplatkov [2] na úrok z omeškania [3] na úrok z úveru [4] na splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia.

Podľa článku 6 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička odseku 6.3 ak je Klient v omeškaní s platením čo i len jednej Splátky v plnej, resp. čiastočnej výške, alebo poskytol banke nepravdivé údaje alebo na majetok Klienta bol vyhlásený konkurz alebo exekúcia, alebo Klient zomrel, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva.

Podľa článku 6 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička odseku 6.4 v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2. OP, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči banke.

Podľa článku 6 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička odseku 6.5 klient je povinný zaplatiť banke i príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov, spojené s upomínaním Klienta v zmysle Sadzobníka poplatkov a nákladov banky vynaložených na úhrady poistného podľa čl. 11 OP.

12. Podľa článku 3.2 Všeobecných obchodných podmienok banka doručuje písomnosti osobne, kuriérskou službou, poštou alebo elektronickými komunikačnými prostriedkami na banke posledne známu adresu klienta, pokiaľ sa banka a klient nedohodli inak.

13. Podľa článku 3.4 Všeobecných obchodných podmienok doručovanie písomností v poštovom styku sa písomnosti považujú za doručené v tuzemsku tretí deň a v cudzine siedmy deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela písomností v poštovom styku vo forme obyčajnej listovej zásielky.

14. Podľa Sadzobníka poplatkov Poštovej banky, a. s., výška poplatku za splátku úveru v hotovosti je 0,76 eur, výška poplatku za 1. Upomienku po omeškaní splátky je 9,96 eur, výška poplatku za 2. Upomienku po omeškaní splátky je 24,90 eur, výška poplatku za výzvu na splatenie celého úveru s príslušenstvom je 3,32 eur.

15. Žalobca upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa XX.XX.XXXX oznámil žalovanému, že ku dňu XX.XX.XXXX je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako o 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 224,83 eur a vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň upozornil žalovaného, že v prípade, ak nedôjde k úhrade tejto sumy, je banka oprávnená využiť ustanovenie § 565 OZ a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení zmluvy o úvere a obchodných podmienok a žiadať od žalovaného úhradu celej úverovej pohľadávky. Z podacieho hárka č. K. súd zistil, že táto výzva bola odoslaná žalovanému dňa XX.XX.XXXX poštovou prepravou doporučeným listom druhej triedy.

16. Vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa XX.X.XXXX žalobca žalovanému oznámil, že nakoľko svojim konaním podstatne porušil ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, stáva sa jeho úverová pohľadávka k XX.X.XXXX predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy, ktorú banka evidovala k tomuto dňu, bola nasledujúca:

dlžná istina - 867,95 eur

úrok - 128,63 eur

poplatky za upomienky - 39,61 eur

poistné - 0,00 eur

Spolu dlžná suma bola 1.036,19 eur. Zároveň žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Z podacieho hárka č. K. súd zistil, že táto výzva bola odoslaná žalovanému dňa XX.X.XXXX poštovou prepravou doporučeným listom druhej triedy.

17. Z aktuálneho stavu úveru žalovaného vystaveného ku dňu XX.XX.XXXX vyplýva, že poskytnutá výška úveru bola 1.000,- eur, vyčerpaných bolo 1.000,- eur, splatených 132,05 eur, mimoriadne splatené 0,- eur, možnosť čerpať 0,- eur, nedočerpané 0,- eur, celková istina 867,95 eur a čakajúce úhrady 0,- eur. Z tohto výpisu z časti „Zaplatené splátky“ súd zistil, že žalovaný v období od 9.5.2013 do 16.12.2014 uhradil žalobcovi spolu sumu 838,88 eur. Z časti „Nezaplatené poplatky“ súd zistil, že žalobca si voči žalovanému účtuje Poplatok za 1. upomienku na úverovom účte zo dňa XX.XX.XXXX vo výške 9,96 eur, Poplatok za 2. upomienku na úverovom účte zo dňa XX.XX.XXXX vo výške 25,- eur, Poplatok za upozornenie pred výzvou zo dňa XX.X.XXXX vo výške 1,15 eur a Poplatok za Výzvu na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa XX.X.XXXX vo výške 3,50 eur.

Právny stav

18. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len Obchodný zákonník alebo ObZ) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 ObZ ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 ObZ ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvárania zmluvy (ďalej len „Zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

21. Podľa § 11 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvárania zmlúv (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 8 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 8 ods. 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejмый z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

23. Podľa § 3 ods. 1. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Posúdenie veci súdom

26. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá

sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

27. Aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia a je ustanovená na jeho prospech.

28. Do 01.04.2015 v prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere je daná dôvodnosť aplikácie a použitia ustanovení Občianskeho zákonníka pred ustanoveniami Obchodného zákonníka výhodnosťou ustanovení Občianskeho zákonníka v prospech spotrebiteľa, a teda ani do uvedeného dňa nie je v prípade spotrebiteľských úverových zmlúv vylúčená aplikácia Občianskeho zákonníka. Tento príkaz zákonodarcu súd nemôže nerešpektovať a ani ho vo svojej rozhodovacej činnosti opomínať. Práve pojem na prospech a výhodnosť pre spotrebiteľa je pre súd určujúci pre aplikáciu konkrétnych ustanovení v právnom poriadku, pričom ustanovenia Občianskeho zákonníka sú nepochybne výhodnejšie a na prospech pre spotrebiteľa ako ustanovenia Obchodného zákonníka.

29. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Postavenie slabšej zmluvnej strany vyplýva zo skutočnosti, že spotrebiteľ nemá možnosť individuálne ovplyvniť obsah zmluvy vopred pripravenej dodávateľom. Vychádza sa z toho, že spotrebiteľ dobromyseľne uzaviera zmluvu a právom očakáva, že dodávateľ ako odborník, "profesionálne znalý podnikateľ" dodáva tovar alebo služby so zárukou kvality.

30. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

31. Na základe vykonaného dokazovania má teda súd za preukázané, že medzi právnym žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanému pôžička vo výške 1.000,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 72 splátkach vo výške á 28,- eur mesačne. Žalovaný doposiaľ zaplatil sumu 638,88 eur.

32. Žalobca žiada, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť mu dlžnú istinu vo výške 867,95 eur, úroky vo výške 128,63 eur, úroky vo výške 722,77 eur, úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t.j. zo sumy 867,95 eur vo výške 25, % p. a. zo sumy 867,95 eur od 01.04.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 867,95 eur od 01.04.2018 do zaplatenia, poplatky vo výške 39,61 eur a na náhradu trov konania.

33. Súd po dôkladnom preštudovaní listinných dôkazov dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver formou úveru považuje podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o pôžičke absentujú údaje požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), j), a k) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

34. Súd je toho názoru, že zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje povinný údaj a to údaj o dobe trvania zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Gramatickým výkladom tohto ustanovenia súd dospel k záveru, že je potrebné rozlišovať pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti úveru“. V danom prípade sa nejedná o totožné pojmy. V predloženej zmluve o úvere je termín konečnej splatnosti vymedzený jasne a zrozumiteľne určením dňa 09.04.2019. Avšak zo žiadnych ďalších špecifikácií zmluvných podmienok nevyplýva, aká je doba trvania zmluvy. Pod pojmom doba je náležite rozumieť dlhší časový úsek, obdobie, ktoré je ohraničené začiatkom a koncom. Ak zákonodarca určil, že zmluva o spotrebiteľskom úver musí obsahovať ako podstatnú náležitosť dobu trvania zmluvy, bolo povinnosťou žalobcu takúto dobu trvania zmluvy v zmluve o úvere uviesť. Pre úplnosť súd uvádza, že pojem „počet splátok v mesiacoch“, ktorý v zmluve o úvere je numeratívne vyjadrený číslom 72, nie je možné stotožňovať s pojmom „doba trvania zmluvy“.

35. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. K uvedenému súd zdôrazňuje, že v zmluve o úvere nebola výška RPMN uvedená správne, rovnako absentuje uvedenie všetkých predpokladov použité na výpočet RPMN.

36. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 28,70%, pričom pri výške úveru 1.000,- eur a 72 mesačných splátkach vo výške 28,- eur mala byť RPMN vo výške 30,24%.

(výpočet súd realizoval prostredníctvom kalkulačky

<https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebitelcky-uver-rpmn-rpsn.php>)

V zmluve je tak uvedená nižšia RPMN ako by mala byť, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa.

37. Tiež v zmluve o úvere neboli uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. K uvedenému súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN.

38. V predloženej zmluve nie je uvedená celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Celková výška nákladov žalovaného podľa zmluvy predstavuje sumu 896,65 eur, avšak podľa jednoduchého prepočtu, ktorý súd vykonal, táto výška má byť 1.016,- eur (= (72 splátok * 20,- eur eur výška splátky) - 1.000,- eur poskytnutý úver), čiže žalobca v zmluve uviedol nesprávnu výšku nákladov žalovaného. Žalobca v predmetnej Zmluve drobným písmom ďalej uvádza len klauzulu s nasledovným textom: „Celkovú čiastku Úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom.“, no ani uvedeným žalobca neodstraňuje neurčitost' a nejednoznačnosť uvedeného údaju v zmluve týkajúceho sa celkových nákladov dlžníka a celkovej čiastky, ktorú má žalovaný zaplatiť. Uvedené konanie nemožno posúdiť ináč ako nekalé, nakoľko žalobca ako veriteľ poskytol spotrebiteľovi nesprávne informácie o tom, aká bude hodnota jeho úveru.

39. Povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzatvorenia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo.

40. V zmluve je uvedený iba počet splátok, výška mesačnej splátky, dátum prvej platby do 9.5.2013, dátum ďalšej platby k 9. dňu v mesiaci a dátum konečnej splatnosti úveru t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných

poplatkov Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

41. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

42. Súd poukazuje na ustálenú súdnu prax Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého „pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice. Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. V takomto prípade dochádza ku kolízii obsahového znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch a Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré má za následok sprísnenú požiadavku slovenského zákonodarcu na uvedenie členenia splátok spotrebiteľa v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne na istinu, úroky a poplatky. Priama aplikácia ustanovení smernice však prichádza do úvahy len subsidiárne ako ultima ratio vtedy, ak eurokonformný výklad problematického vnútroštátneho ustanovenia nie je možný. Priama aplikácia ustanovenia smernice však nesmie mať za následok uloženie povinnosti fyzickej alebo právnickej osobe, to znamená, že smernica nikdy nemôže mať horizontálny ani obrátený vertikálny priamy účinok. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň dodáva, že ak by vykladal vnútroštátne právo eurokonformne, pridrižoval sa obsahového znenia smernice a od dodávateľa nevyžadoval členenie splátky na istinu, úroky a poplatky, upustil by tak od zákonnej požiadavky, čo by malo za následok výklad vnútroštátneho práva contra legem a prekročenie limitov uplatnenia nepriameho účinku smernice, pričom takýto postup je neprípustný.“

43. Pre úplnosť súd poukazuje aj na iný názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyslovený v uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, na ktorý poukázal aj žalobca, podľa ktorého, „vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

44. Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Prešove vyslovilo opačný názor vo svojom stanovisku, podľa ktorého „Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „sporné pravidlo“) obsahuje právo spotrebiteľa na uvedenie splátok istiny spotrebiteľského úveru ako aj splátok úrokov a poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva zodpovedá taký výklad sporného pravidla, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k poplatkom. Uvedené zákonné

pravidlo sa deroguje s účinnosťou od 01.05.2018 novelou zákona č. 129/2010 Z. z. vykonanou zákonom č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Do nadobudnutia účinnosti uvedenej zmeny zákona nie je v súlade s princípmi súkromného práva docieľiť ten istý derogačný efekt súdmi tzv. eurokonformným výkladom, pretože ten by:

- odporoval zákazu eurokonformného výkladu *contra legem*,
- odporoval by princípu právnej istoty,
- nebol by súladný ani s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, keďže Súdny dvor EÚ za euronekonformnú považoval a) len amortizačnú tabuľku a b) len vo vzťahu k istine.

Sporné zákonné pravidlo pritom predpokladá oveľa širší diapazón možnosti špecifikácie splátok spotrebiteľského úveru než je amortizačná tabuľka a než je len špecifikácia istiny. Navyše, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS predpokladá na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) údaje o splátkach, a to tak, aby transparentne bolo zrejmé, že tam nie sú uvedené tie poplatky, ktoré môžu byť v splátkach zahrnuté, ale do RPMN sa nezapočítavajú (čl. 19 ods. 2 smernice 2008/48/ES). Smernica taktiež výslovne predpokladá informovanie spotrebiteľov o špecifikácii splátok úrokov a poplatkov (čl.10 ods.1 písm. j/, príloha II., 2.). (pozri rozsudok Krajského súdu zo dňa 3.7.2018 sp. zn.21Co/86/2018)

45. Pri existencii protichodných názorov súdov vyššej inštancie súd konajúci v tejto veci sa priklonil k záverom, ku ktorým dospel Krajský súd v Prešove a ktorý odklon od rozhodnutia Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 3 Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a ustálil tak, že „princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť *contra legem*, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov.“ (pozri rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/86/2018 z 3.7.2018)

46. V tejto súvislosti súd za nevyhnutné považuje poukázať aj na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Tento výklad dopadá aj na zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného zákona s poukazom na § 1 ods. 8 Zákona č. 129/2010 Z. z., kde je vyjadrená subsidiarita Občianskeho zákonníka, ako aj subsidiarita osobitných predpisov. Podstatou spotrebiteľskej ochrany je, že sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho dodávateľa, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípmi ochrany slabšej strany (spotrebiteľa).

47. Práve z vyššie uvedeného dôvodu bol prijatý aj zákon č. 129/2010 Z. z. a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatnosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu.

48. Žalovaný bol tak na istine pôžičky povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.000,- eur, teda sumu, ktorá mu bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá. Zo strany žalovaného boli uhradené finančné prostriedky vo výške 638,88 eur a teda nesplatená časť pôžičky je vo výške 361,12 eur. Súd v tejto časti nárok žalobcu považuje za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti, ktorou si žalobca uplatnil úroky a poplatky, súd žalobu ako nedôvodnú

zamietol, pretože uzatvorenú zmluvu o úvere súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil ako zmluvu bez úrokov a bez poplatkov.

49. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto si žalobca podanou žalobou uplatnil aj úrok z omeškania a to vo výške 5,05% ročne. Rozhodnou skutočnosťou pre určenie právnej úpravy je deň vzniku záväzkového vzťahu, bez ohľadu na to, či omeškание nastalo pred alebo po účinnosti Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Zmluva bola uzatvorená dňa 9.4.2013 teda v čase, kedy v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku. Preto súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy 361,12 eur vo výške 5,05 % ročne od 27.7.2015, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády.

50. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania od 27.7.2015, to je po uplynutí desať dňovej lehoty určenej na plnenie v liste, ktorým došlo k zosplateniu úveru. Podľa článku 3.4 Všeobecných obchodných podmienok pri doručovaní poštovou zásielkou na adresu v SR sa dokumenty považujú za doručené tretí deň po ich odoslaní aj keď sa zásielka vráti ako nedoručená. Deň 16.7.2015 sa potom považuje za deň doručenia a deň nasledujúci po uplynutí desaťdňovej lehoty je deň 27.7.2015, kedy sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením pohľadávky žalobcu. Aj keď si žalobca uplatnil úroky z omeškania podľa žalobného petitu od dňa 01.04.2018, teda po dni vystavenia aktuálneho stavu úveru, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania od 27.7.2015, lebo tieto úroky mal žalobca vyčíslené a zahrnuté do sumy 851,40 eur ako úroky z omeškania za obdobie do vystavenia aktuálneho stavu úveru.

K trovám konania

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 867,95 eur príslušenstvom. Súd žalobe čo do sumy 361,12 eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 41,61% a úspech žalovaného predstavuje 58,39%. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní by preto úspešnému žalovanému patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 16,78% (58,39% - 41,61%). Nakoľko žalovanému v tomto konaní žiadne trovy konania nevznikli, súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku a náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno v zmysle ustanovenia § 355 Civilného sporového poriadku podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.